

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพนา

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

เทศบาลตำบลพนา
อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพนา

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

เทศบาลตำบลพนา
อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลพนา

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชน จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพนม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลพนม โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลพนม และผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพนม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลพนม ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลพนมาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลพนม ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลพนม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลพนม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์ และการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลพนม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(ก) วัตถุประสงค์ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด ดังนี้

(๑) พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลพนา เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้โดย

เด็ดขาด

(๑.๑) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๑.๒) สัตว์มีพิษ และสัตว์ดุร้ายต่างๆ

(๑.๓) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

(๒) ถนนสาธารณะและบริเวณทางเท้าทั้งสองข้างถนนในเขตเทศบาลตำบลพนา เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว ห่าน เป็ด ไก่ นก กระจง ตายลิง โดยเด็ดขาด

(๓) บริเวณสถานที่ราชการในเขตเทศบาลตำบลพนา เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๔) บริเวณแหล่งน้ำธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลพนา เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง สระ วนิดจากริมขอบที่ตั้งแหล่งน้ำธรรมชาติ ๑๐ เมตร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๕) ที่สาธารณประโยชน์อื่นๆ เช่น สวนสาธารณะ สุสานหรือฌาปนสถาน ที่สาธารณประโยชน์ประจำหมู่บ้านเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(ข) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ที่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขต ในข้อ (ก) ข้อย่อย (๒) (๓) (๔) (๕) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ นก กระจง ตายลิง และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑.๑) เจ้าของสัตว์จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันเกิดจากการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

(๑.๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องลักษณะ

(๑.๓) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๑.๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(๑.๕) ต้องจัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๑.๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๑.๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆจะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(๒) พื้นที่ที่อยู่นอกเขต ในข้อ (ก) ข้อย่อย (๒) (๓) (๔) (๕) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท สุนัข และแมว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๒.๑) เจ้าของสัตว์ต้องนำสุนัขหรือแมวมาขึ้นทะเบียนภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้นำสัตว์มาเลี้ยง สำหรับเจ้าของสัตว์ที่เลี้ยงสุนัขหรือแมวไว้ก่อนที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ต้องนำสุนัขหรือแมวมาขึ้นทะเบียนให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยสามารถติดต่อขอขึ้นทะเบียนที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๒.๒) ต้องจัดสถานที่เลี้ยงคามความเหมาะสมของสุนัขหรือแมว โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัขหรือแมว มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒.๓) กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติการทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่มั่นคงแข็งแรง และสุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๒.๔) ควบคุมสุนัขมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

(๒.๕) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ เป็นต้น

(๒.๖) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขหรือแมวให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๒.๗) เจ้าของสัตว์ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมว เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หากเจ้าของสุนัขหรือแมวไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมวให้เป็นปกติสุข และในกรณีที่เจ้าของสัตว์ย้ายถิ่นที่อยู่ต้องนำสัตว์ไปด้วย

(๒.๘) เมื่อสุนัขตายหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสุนัขให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นที่เกิด การปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัขหรือแมวตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒.๙) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขหรือแมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์มาสู่คน

(๒.๑๐) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขหรือแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสัตว์แยกกันสุนัขหรือแมวไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒.๑๑) ต้องจัดให้สุนัขหรือแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๒.๑๒) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขหรือแมวในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

(๒.๑๓) ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรง และจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติการทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูง ห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๒.๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) พื้นที่ที่อยู่นอกเขต ในข้อ (ก) ซ้อย่อย (๒) (๓) (๔) (๕) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๓.๑) การนำสัตว์เข้าประเทศจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนการปฏิบัติของกรมปศุสัตว์ และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๓.๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิด ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓.๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัติ
โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน
เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของราชการ
ส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จะก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้
เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว
ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายใน
กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่
ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบล
พนาในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้
ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลพนา เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ) ว่าที่ พันตรี

(เผชิญสาภ อินทรจันทร์)

นายกเทศมนตรีตำบลพนา

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายปรัชญา พิมพาแป้น)

นายอำเภอพนา